

Johannes Henrich Aas

Kongelig Majestæts Sorenskriver over Senjens & Tromsøe Fogderie under Finmarkens Amt, Gjør vitterligt: At Aar 1809, Fredagen den 24de Februari, blev af mig paa min Boepæl, Gaarden Storstennesset i Tromsøe Sogn, i Overværelse af de 2de eedsorne Vitterligs Vidner, neml.: Henrich Nilsen Hein, og Iver Ericsen, ibd., et præliminær Forhør foretaget og afholdet over efternævnte 4re, for begaaet Indbrud og Tyverie hos Bonden Ingbrigt Christensen, Mortenhals eller Sand i Mallangen, anklagede Personer, neml.: Brødrene Hans og Peder Johnssønner af Gaarden Jorden eller Mols, og Jørgen Kiærgaard, Bukskind, alle af Lenvigs Sogn, samt Johannes Bakmand, eller som han og kaldes Russe Johannes, fra Gaarden Biørgen i Tranøe Sogn, under Senjens Fogderie, alt i Følge den Bestiaalne Ingbrigt Christensen, Mortenhals, hans Skrivtlige andragende og Klage af Gaaers Dato; som han i Dag, ved Forhøret er nærværende, personlig overleverede Sorenskriveren, samt hidbragte fornævnte 4re anklagede Personer, der alle ere tilstæde, hvilken Klage blev læst og acteret, saalydende: #.

Hvorpaa af de Anklagede Personer blev fremkaldet:

1. Hans Johnsen, Enkemand, boende paa Gaarden Mols eller Jorden i Mallangen og Lenvigs Sogn, der fremstod uden Baand og Fængsel, sagde at være Fød paa bemeldte Gaard Mols af Forældre, nemlig: John Hanssen og Ahne Pedersdatter, der boede paa samme Stæd, af hvilke Faderen forlængst er Død, men Moderen, som endnu Lever, opholder sig paa Mols, hos benævnte hans Forældre er han Opdraget, og har stedse været hos dem paa bemeldte Gaard Mols, uden nogen Tid at have opholdt sig andensteds eller hos andre, men som sagt bestandig været Hiemme, hvor han for 4 à 5 Aar siden blev Givt, men er nu Enkemand, da hans Kone i Afvigte Aars Foraar ved Døden afgik. Han er nu 39 Aar Gammel, og comunicerede sidste Gang forrige Aars Sommer. Foruden sig selv har Deponenten en gammel Moder og en Datter, omtrent 4 1/2 Aar gammel, at Forsørge.

Betreffende det paaklagede Tyverie, gjorde han følgende Forklaring: For nogen Tid siden, nemlig Mandagen den 13de Febr. sidstleden, kom Russe Johannes Bakmann og Jørgen Christian Kiærgaard i Sælskab paa Baad roendes til Deponentens Boepæl, Gaarden Mols, med hvilke Deponenten, tillige med dennes Broder Peder Johnsen, ligeledes boende paa samme Gaard Mols, da overlagde, og gjorde Aftale om, at skulle i Sælskab, samme Dags Aften, eller Natten, altsaa imellem den 13de og 14de Februari, indfinde sig paa Gaarden Mortenhals, for sammestæds, hos Opsidderen, den bestiaalne Ingbrigt Kristensen, at forsyne sig med noget Korn, som de vidste han havde i Eje. Hvilket de udførte, efter Aftale og til den ende, indfandt sig samtlige, ommeldte Tid, paa Gaarden Mortenhals, hvortil de ankom efter at Folket var Gaaet til Sængs, sammestæds, af et derværende, og den Bestiaalne tilhørende Stabur, eller Staburs Sjaae, som blev aabnet paa Maade, at Johannes Bakmann ved en hos sig havende Øxe, udbrækkede nogle Bord i Staburs Sjaaen, igiennem hvis aabning de kom ind/:da Dørren dertil, som var forsynet med laas, blev urørt:/borttoeg følgende: 1 Tønde Rug, som de af et der staaende Tønde-Træe, der efter hvad Deponenten da i Mørket kunde fornemme var fuld af Rug-Korn, udtømmede og ifyldte nogle hos sig havende smaae Sække, samt herforuden en slump med Rug Korn, som de forefandt udi en i

Staburs-Sjaaen, værende Aaben Kiste, hvilken slump Rug Korn, omtrent 1 Bismerpund, ligeledes blev havt i Sæk, som Deponenten og hans Kammerater forsynede sig med Hjemmefra. Videre 2 Boger og 2 Laar af en Slagtet Koe, 2 sider, eller saakaldt Smal-Kjød, og en Nye Skindsæk, tagende omtrent 4 Pund; Mere nægtede Deponenten for, at der blev stiaalet af bemeldte Staburs-Sjaae;

Men, efterat dette var skeedt, opbrækkede de 2de hosstaaende og under et Tag bygte, tømrede Boeder, som ligeledes begge var ilaasede, og blev aabnet ogsaa af fornævnte Johannes Bakmann ved brug af den med sig havende Øxe, hvorved Laasene gik op; Af disse 2de Boeder bemægtigede de sig følgende, nemlig: 1 Dall og 1 Kop med Smør i, af hvilke Dallen, efter Deponentens Skjønne og Formening indeholdt omtrent 1 Vog 6 Mkr. og Koppen allene ungefær 6 Mrk.; omtrent 11 Rever Uld, 3 Fruentimmer Skjorter af Hiemvævet Tøy, og 1 Skuffe med 32 smaae Talge lys, samt 1 voxent Souvskind, med hvid Uld paa.

Videre sagde Deponenten, at han og hans kammerater ikke frastjal Ingbrigt Kristensen den anmeldte Tid, end hvad som nu her er opgivet og tilstaaet, samt nægtede aldeles for at have taget meere end 1 Kop med Smør, vejende omtrent 6 Mrk., og 1 Dall med Do. indeholdende, omtrent 1 Vog 6 Mrk., ligesom han og aldeles nægtede for at have, enten han eller nogen af hans Kammerater, taget noget rødt og sortblommet Kallemankes brystdugemne af bemeldte den Bestjaalnes opbrækkede Boder.

Alle foran benævnte stjaalne Kasser, sagde Deponenten herhos ere, tilbageleveret den Bestjaalne, hvis rigtighed denne, nemlig Ingbrigt Christensen, vedkiendte, paa det nær: at han kun har erholdet tilbage 1 Tønde Rug, istæden for at der efter Anklagedes tilstaaelse, skal være frastjaalen ham omtrent 1 Bismerpund mere, og, han efter de Bestiaalnes egen Formeening og efter hans Andragendes Indhold skulle være 1/2 Tønde, samt at der var Spiist endeel af det stjaalne Kjød, saavel som af benævnte Kop med omtrent 6 Mrk. Smør i, da samme blev ham igiengivet.

Paa Tilspørgsel kunde Deponenten ikke angive nogen anden Aarsag til dette begaaede Tyverie, end at Fattigdom og Mangel paa livets Ophold, har drevet saavel Deponenten, som de øvrige formeldte Medskyldige hertil, og for at Afværge Hungers Nød, da deres første Hensigt var som forklaret, allene at forsyne sig med noget Korn og Madvarer, Men leiligheden, som siden gunstig tilbød sig, gjorde at de som tilstaaet, ogsaa bemægtigede sig de øvrige stjaalne Ting, da de Ansaar samme dem tienlige og til deres Nytte.

Deponenten Forklarede fremdeles at han og Johannes Bakmann, vare de, som allene indfandt sig paa den Bestiaalnes Sjaae og Boder, og deraf bemægtigede sig de omforklarede stjaalnes Ting, medens de 2de andre deres Kammerater, nemlig Jørgen Kjærgaard og Deponentens Broder, Peder Johnsen, opholdte sig udenfore og modtoeg, samt bragte ned til Søen og i Baaden de stjaalne Sager.

Hand kunde ikke opgive hvem af dem var den første, enten Deponenten, eller nogen af de andre hans Kammerater, der fandt paa, eller overtalte de øvrige, til at begaae dette fornævnte Tyverie, men sagde at de heri vare alle ligegode og deelagtige, saavel i Henseende til den foregaaende skeedte Aftale, som selve Handlingens forøvelse, dog sagde Deponenten, at han, naar undtages, de stjaalne Madvarer, fraraadede at tage noget meer, eller andre Ting, men at Johannes Bakmann var den som foreslod og bemægtigede sig de øvrige benævnte Ting, som dog skulle være til lige Deeling i mellem dem alle.

Videre vidste Deponenten ikke at Forklare, ligesom han heller ikke videre blev tilspurgt, og derfor, ind til videre afskediget.

Dernæst igjen fremkaldet:

2. Johannes Bakmann, eller som og andre kalder ham, russe Johannes, hvilken fremstod uden Baand og Fængsel, og derhos forklarede paa Tilspørgsel: Hans rette Navn er Johannes Jacobsen Bakmann, Givt og Tiden har sit Tilhold som Logerende hos Gjert Johnsen paa Gaarden Biørgen i Tromsøe Sogn. Han er Fød i Sverrig, i Staden Wiborg i Store Findland, af Forældre, nemlig Jacob Thomassen og Maria Stephanusdatter, som forlængst var Døde; Hos disse hans forældre er han Opdraget og forblev hos dem til han var 14 Aar Gammel, da han begav sig til Søes, og fra den Tid har han faret paa Søen, dels med svenske og dels med russiske Skib, først som Koksmand, dernæst som Matros og endelig som Styrmand, indtil Aaret 1781, da han som Styrmand paa et russisk Skib, in October Maaned samme Aar, forliste i Lofoden Fogderie under Nordlands Amt, fra den Tid har han stedse opholdt sig her i Landet og ernæret sig, dels ved Fiskerie, og dels ved at forrette Dagarbeide til adskillige Folk, og uden at have hos nogen havt fast Tieneste, naar undtages det første Aar, fra den Tid han som sagt forliste, da han var i fast Tieneste hos forhen værende Foged i Senjen, nu afdøde Missionscasserer Holmboe; Men siden har han som Forklaret, ernæret sig paa egen Haand, og uden at have nogen Tid her havt fast Boepæl, naar undtages, at han i 5 Aar opholdte sig i Huuset hos sin Svigerfader Jacob Josephersen, der boede paa Gaarden Biørgen i Tranøe Sogn, som er det Stæd hvor han nu atter med sin Familie, nemlig Kone og 2 smaae Børn/:da 3 af hans Børn ere borte i Tieneste: /opholder sig, men fra den tid, han først opholdte sig hos sin Svigerfader, og til nu, har han havt Tilhold paa adskillige Stæder, og for det meste i Lenvigs Sogn. Han er nu omtrent 63 Aar Gammel og communicerede sidste Gang afvigte Aars Høst i Lenvigs Kirke.

I øvrigt gjorde han, i henseende den paaklagede Forbrydelse, følgende Forklaring: nemlig i et og alt overeensstemmende med den først afhørte Anklagede Hans Johnsen, Molses, afgivne Forklaring, paa det nær: at Hans Johnsen var den, som først fandt paa, og overtalte Deponenten og de øvrige til at begaae det forøvede Tyverie; thi da Deponenten tilligemed Jørgen Kjærgaard, ommeldte den 13de Februari sidstleden, havde for Hans Johnsen:/hos hvem de lagde op med deres Baad, i den Tanke at faae Kjøbe sig nogen Sild eller Fisk, som dog ikke var at faae, yttret klage over at de aldeles ikke havde nogen Mad, at leve af paa deres

Reise, Hvis hensigt og Bestemmelse Deponenten sagde var, at Fiske Sild i Mallangen eller Mons Elven, hvortil de havde tænkt sig hen:/har Hans Johnsen hertil svaret, at han vel viste, hvor de alle skulle erhvæve sig Mad, naar de bleve enige om at stiale, og da var det at Deponenten, saavelsom samtlige øvrige benævnte Medskyldige, afholdte med hinanden, om at de, den omforklarede Tid, skulle udføre kun det skeedte Indbrud og Tyverie hos den bestjaalne, som alt skeedte efter Anviisning af Hans Johnsen, som da han, som meldt proponerede Erhværvelses Maaden, sagde selv at skulle være Vært; Hvilket alt Hans Johnsen, som herved tilstæde, ved Forhøret, nu maatte tilstaae forholdt sig rigtig.

Videre forklarede Deponenten som undtagelse fra først afhørte Hans Johnsens Forklaring, følgende, nemlig: at han ikke ommeldte Tid, da det var Mørkt, som, ei heller, følte om det omforklarede Tønde-Træe i den Bestiaalnes Staburs-Siaae var ganske fyld af Rug-Korn eller ikke, hvilket de, deraf ifyldte nogle med sig havende Sække; ikke heller vidste han, at noget Korn blev taget ud af nogen værende Kiste, da han, saasnart Tøndetræet var udtømmet, og det deri nærværende Korn havt i Sække, kom sig ud af Sjaaen, og da var Hans Johnsen igien allene indenfor, og hvilken da sendte ud til Deponenten en sæk med omtrent 1 Pund Korn, hvilket Deponenten altsaae formodede, ligesom og Hans Johnsen, herhos nu ved Forhøret tilstod at være den Omforklarede slump Rugkorn, som fandtes i benævnte Kiste, og som han, nemlig Hans Johnsen, efterat Deponenten var kommet sig ud af Staburs-Sjaaen, havde ifyld den ommeldte Sæk, der blev sendt Deponenten udenfore.

Deponenten kunde ikke angive hvormange **River Uld** de havde Stjaalet, men sagde herhos at samme ved Opveining til Deeling imellem sig og hans 3de Kammerater, befandtes at være i alt 1 Bpd. 11 mrk., hvoraf hver fik 7 mark til Deel, hvilket Hans Johnsen, som herhos endnu tilstæde, ogsaae nu tilstod at være rigtig.

Fremdeles forklarede Deponenten, at den ene af forbenævnte 2de Boder, hvilke han tilstod, som før Forklaret, at have ene opbrækket med en hos sig havende Øxe, havde en Skjeldtret Fordør, hvilken først blev Aabnet af forhen afhørte Hans Johnsen, ved at udkaste nogle Skieldtere af samme, forinden Deponenten iværksatte Aabningen eller Opbrækningen af den der indenfor værende Dør, til selve Boeden; hvilken Deponentens sidste Forklaring, herhos af den afhørte og endnu tilstædeværende Hans Johnsen ogsaae blev vedkiendt for rigtigt; Deponenten sagde at Klokken var omtrent 9 slet om Aftenen, sidstleden 13de Februar, da han med sine Kammerater ankom til Gaarden Mortenhals, og iværksatte Tyveriet, hvori ogsaae nu Hans Jonsen, som herom blev tilspurgt, var enig; Hvorefter Deponenten, som nu ikke vidste videre at forklare, ligesom han heller ikke videre blev tilspurgt, hermed blev, indtil videre, blev afskediget.

Igien fremkaldet, og fremstoed, uden Baand og Fængsel:

3. Jørgen Christian Kjærgaard, som sagde at være 61 Aar Gammel, Givt og Boende paa Gaarden Bukskind i Lenvigs Sogn, er Fød paa Gaarden Giibostad,

sammestæds, af Forældre, nemlig Faderen Jørgen Kjærgaard, forhænværende Sorenskriver i Senjens Fogderie og Moderen Sophia Amalia Tønder, der boede paa sidstnævnte Gaard Giibostad, og begge Forlængst ved Døden er afgaaet, hos hvilke hans Forældre han er Opdraget og var hiemme hos sin Moder/:thi Faderen Døde medens Deponenten var Barn:/indtil sit 18de Aar, da Moderen ogsaa ved Døden afgik; Siden den Tid var han Boesiddende flere Aar paa benævnte hans Forældres Boepæl, Gaarden Giibostad, og endelig tilsidst paa Gaarden Bukskind, hvor han ogsaa nu er Boende.

Han har i alt 5 Børn, hvoraf 2de Sønner, den ene omtrent 16 og den anden henimod 8te Aar gammel, ere for Tiden Hjemme hos ham, da de øvrige deels ere Givt og deels tjener. Han communicerede sidste Gang i afvigte Aars Sommer.

Angaaende den paaklagede Forbrydelse, da gjorde Deponenten saadan Forklaring, nemlig: i et og alt overensstemmende med sidstafhørte Johannes Bakmands afgivne Forklaring, med undtagelse: at Deponenten, som, da de øvrige 3de hans Kammerater, den bemeldte Tid, gik i Land paa Gaarden Mortensnes, for at iværksætte det aftalte Indbrud og Tyverie hos Ingbrigt Kristensen, ikke fulgte med dem op til Huusene, hvor Indbrudet skeedte, men var allene igjen ved Søen, og passede Baaden, og saaledes var uvidende om, paa hvad Maade Indbrudet skeedte og hvorledes eller hvorledes hans Kammerater kom sig ind i de Huuse, de havde taget benævnte stjaalne Ting af, allene han en par Gange var oppe ved Huusene for at bære ned til Søen de stjaalne Ting, hvoraf han nedbragte i Baaden den omforklarede Dall med Smør, samt forbenævnte Kjød, men ved disse leiligheder var han ikke saalænge oppe ved Huusene at han kunde lægge mærke til, ligesom han heller ikke lagde mærke til, af hvilke Huuse de stjaalne Ting vare udtagne, allene han, da han hændte Kjødet der af hans kammerater var lagt uden for en i Gaarden værende Sjaae/:som de øvrige og forhen afhørte 2de anklagede nu herhos, som begge ved Forhøret tilstæde, sagde var den Omforklarede Staburs-Sjaae:/da erfarede at, Hans Johnsen, Mols, var inde i bemeldte Sjaae, men hvad han der da gjorde, vidste han ikke, heller ikke efterspurgt. Imoed eller derimod var af hans Kammerater, sadt ved en hosstaaende Boe, hvor Deponenten tog den, dog uden at vide hvor den var taget, enten af Boeden eller noget andet Stæd; ogsaa var hans kammerater da alle ude paa Marken.

Deponenten vidste ikke hvormange Rever Uld de havde stjaalet, ei heller kunde erindre hvormeget den Vejet, endskjøndt samme blev opveiet til lige Deeling imellem ham og hans Kammerater, efterat Tyveriet var skeedt.

Videre havde Deponenten ikke at forklare, ei heller blev han videre tilspurgt, og derpaa indtil videre afskeediget.

Da det nu er Silde paa Aftenen, blev Forhøret/:Som først paabegyndte i Dag eftermiddag:/udsadt til i Morgen tidlig da samme igjen herpaa Stædet vil blive kontinueret.

Saaledes nu passeret, vedgaar J.H. Aas.

Næste Dag, den 25de Februari, blev forestaaede Forhør, i Gaar paabegyndt, og da udsadt, igjen Kontinueret, paa miin Gaard Storstenneset, i overværelse af de samme Vitterligheds Vidner som i Gaaer.

Ved Forhøret var nærværende den Bestjaalne Ingbrigt Christensen, Mortenhals, samt de i Gaaer afhørte 3de Deponentere.

Hvorda: den i Gaaer sidstafhørte Deponent Jørgen Christian Kiærgaard, igjen blev fremkaldet, og da end videre tilspurgt:

1. Om den bestjaalne har faaet tilbage alt det stjaalne Smør, eller om de havde Spiist noget deraf? Hvor til han Svarede: at den benævnte Deel med omtrent 1 Vog 6 Mrk. Smør blev ubeskadiget og uetet tilbageleveret den Bestjaalne saaledes som den fandtes ved Tyveriets udøvelse; Derimod havde Deponenten tilligemed de øvrige Spiist endel af den stjaalne Kop med Smør, efterat Tyveriet var skedt, og kunde være saameget som det halve af hvad Koppen indeholdt, altsaa omtrent 3 Mrk. Smør, som de havde Opspiist, det øvrige har den Bestjaalne faaet tilbage, nemlig Koppen med den halve Deel af det iværende Smør.
2. Om de havde Spiist noget af det stjaalne Kjød, eller om den Bestjaalne har faaet samme ubeskadiget tilbage? Resp.: Den Bestjaalne har faaet tilbage Kjødet, i den stand som det blev Stjaalet, eller som det da befandtes i, paa det nær, at noget lidet blev afskaaret og Spiist af det stjaalne Koekjød af Deponenten og de øvrige af hans Kammerater, forinden samme efter Tyveriets opdagelse, blev tilbageleveret den Bestjaalne.

Denne Deponentens Besvarelse paa anførte Spørgsmaale, blev af de forhen afhørte 2de Deponenter, paa tilspørgsel, ligeledes vedtaget at være rigtig, tilligemed sidste Deponents i Gaaer giorte Forklaring, som undtages fra deres nemlig først afhørte 2de Anklagedes afgivne Forklaringer.

Deponenten som nu ikke havde videre at Forklare, ei heller videre blev tilspurgt, blev derfor, indtil videre, afskediget.

Dernæst igjen fremkaldtes:

4. Peder Johnsen, boende paa Gaarden Mols i Lenvigs Sogn, hvilken fremstoed ufængslet, samt, paa Tilspørgsel, forklarede at være fød paa ommeldte Gaard, af Forældre, nemlig: John Hansen og Ahne Pedersdatter, af hvilke Faderen for længe siden er Død, men Moderen Lever og Opholder sig sammestæds, af disse hans Forældre er han Opdraget, og har bestandig Opholdt sig, sin heele Tid i deres Huus, ind til for 3 à 4 Aar siden, da han blev Givt, og er nu boende som Gaardmand, paa bemeldte Stæd, Gaarden Mols, og har som sagt Kone, samt 2 smaae Børn, som er hiemme hos ham, han er nu henimod 40 Aar gammel, og Kommunicerede sidste Gang i sidstafvigte Sommer.

Deponenten gjorde for øvrigt sin Forklaring, betræffende det begaaede Indbrud og Tyverie hos Ingbrigt Christensen, Mortenhals, ommeldte Tid, ganske overensstemmende med 2de Deponent Bakmands Forklaring, undtagen at Deponenten, hverken brækkede op eller, eller var inde i nogen af de ombenævnte Bestjaalne Huuse paa Mortenhals, og noget deraf borttog, men at dette skedte i Forening af Johannes Bakmand og Deponentens Broder, Hans Johnsen, Mols, hvoraf Johannes forestod Opbrækningen og han tilligemed Hans Johnsen, vare de som kom sig ind i de omforklarede Huuse, meedens Deponenten opholdte sig udenfore, og modtoeg indenfra, de benævnte stjaalne Ting, og, tilligemed med Jørgen Kjærgaard nedbar i Baaden disse stjaalne Sager.

Deponenten kunde ikke bestemt opgive, hvormange Rever Uld, blev stjaalet, ei heller hvormeget samme vejte, endskjøndt opveining heraf, efterat Tyveriet var skedt, blev iværksadt, og Deeling gjort imellem ham og hans Kammerater, men vægten kunde han ikke vide, da han, den Tid de øvrige udførte Opveiningen og Deelingen, ikke var inde i sin Stue paa Mols, hvor dette skeedte, men opholdte sig da ved Søen, dog sagde han, at han og hver af de andre 3de fik en Fjerdedeel af den stjaalne Uld.

Paa de til 3de Deponent Jørgen Kjærgaard fremsadte 2de Spørgsmaale, svarede Deponenten overensstemmende med bemeldte Jørgen Kjærgaard derpaa afgivne Forklaring.

Videre blev denne Deponent tilspurgt, om paa hvad Maade dette Tyverie blev opdaget, hvor han svarede: at et par Dage, efter at Tyveriet var begaaet, nemlig den paafølgende Torsdag - altsaa den 16de Februari - kom Nils Pedersen, Sand, og Peter Mathiassen, ibd., roendes til Deponentens Boepæl, Gaarden Mols, hvilke da derpaa, efter de var komne i Land, spurgte Deponenten om ikke han og hans Broder have været paa Mortenhals den omforklarede Tid, og der hos Ingbrigt Christensen gjort Indbrud og Tyverie, hvilket da Deponenten tilstoed, samt angav hans øvrige Medskyldige, hvilke den Tid, nemlig da Deponenten herom var tilspurgt og havde gjort sin Tilstaaelse, opholdte sig ved Gaarden Sandnes paa Fiskerie, da Deponenten allene var Hjemme paa Mols.

Ommeldte Nils Pedersen, Sand, og Peter Mathiassen, lod derpaa hjemhænte fra Sandnes, Deponentens Broder, samt Johannes Bakmand og Jørgen Kjærgaard, hvilke da alle tilligemed Deponenten som denne før, tilstod at de vare som samtlige, i forening have begaaet det omspurgte Indbrud og Tyverie, og her var det at de Overleverede benævnte 2de Mænd de stjaalne Kasser, for igien at tilbagegives den Bestjaalne, fra hvem Nils Pedersen og Peder Mathiassen var udsendte, for at gjøre Eftersøgning om Tyveriet, som saaledes paa denne Maade blev opdaget.

De forhen afhørte 3de Medskyldige, som ved Forhøret tilstæde, svarede paa Tilspørgsel i et og alt overensstemmende med Deponentens Udsigende, betræffende Tyveriets Opdagelse, ligesom og den ved Forhøret nærværende Bestjaalne Ingbrigt Christophersen sagde at han paa den Maade, som nu af sidste

Deponent Peder John-sen Forklaret er, har faaet Opdaget Tyveriet, ved de 2de Mænd Nils Pedersen og Peter Mathiassen, som han til den Ende, Torsdagen den 16de Februari sidstl., afsendte til Gaarden Mols, for at gjøre Undersøgelse og Efterforskning om Gjerningsmændene, som han forud troede, ikke kunde være nogen anden end Hans og Peder Johnssønner, Mols, til hvilke han strax fattede Mistanke da han blev vare, at der hos ham var begaaet Tyverie.

Videre blev Deponenten ikke Tilspurgt, og derfor indtil videre afskediget.

Da saavidt var avanceret med Forhøret, var tilstædekommet som Vidne fornævnte Nils Pedersen, Sand, hvilken altsaa nu blev paakaldet for at aflægge sit Vitnesbyrd, thi fremstod:

5. Vidnet, bemeldte Nils Pedersen, Sand, som sagde at være omtrent 35 Aar gammel og boende paa Gaarden Sand i Mallangen, hvilken, om det passerede Indbrud og Tyverie og det Opdagelse, gjorde følgende Forklaring: Torsdagen den 16de Febr. sidstl., blev Deponenten tilligemed hans Naboe Peder Mathiasen, Sand, anmodet af den bestjaalne Ingbrigt Christensen, om at reise til Gaarden Mols, for sammesteds hos Opsidderen Hans Johnsen, at undersøge om ikke han var den som havde begaaet Indbrud og Tyverie hos benævnte bestjaalne, hvilket Deponenten samme Dag udførte, og indfandt sig tilligemed Peter Mathiassen paa Gaarden Mols, hvor de allene traf Hans Johnsens Broder, Peder Johnsen, hjemme, hvilken paa Tilspørgsel, om han vidste at give nogen Oplysning om det hos Ingbrigt Christensen formeldte Tid begaaede Tyverie, aldeles nægtede herfor, indtil omsider, da Deponenten, efter adskillige forgiæves gjorde Undersøgelser i Gaarden og Huusene efter Tyvekasserne, til Forsøg, stak en Stok ned i en i Gaarden værende Dyb Sneeskavvel, hvor han da med Stokken stødte paa noget, som ved Sneens Opkastelse at være 2de Halvtønde-Træer, staaende, ved hinanden, fyldte med Rug-Korn, samt den stjaalne Dall med Smør i, omtrent 1 Vog 6 Mrk., tilligemed de stjaalne 3de Fruentimmer-Skjørter, hvorefter Deponenten, samt Peder Mathiassen, da loed tilkalde Peder Johnsen, som ved Forevisningen af de fundne Sager i Sneen, samt efter ydermere Tilspørgsel ei længere da kunde nægte for, men maatte tilstaa Tyveriet, hvilket han bekiendte, samt tilstod, selv at være deelagtig derudi, ligesom han og da angav hans øvrige Medskyldige, nemlig hans Broder Hans Johnsen, Johannes Bakmann og Jørgen Kjærgaard, hvilke derpaa bleve hæntede, fra Gaarden Sandnes, hvor de just den Tid roede efter Fisk og derefter samtlige tilstode, at være de, som i forening have begaaet ommeldte Indbrud og Tyverie hos den Bestjaalne, ligesom de og da, ei allene tilbageleverede de i Sneen forefundne stjaalne Kasser, men endog de øvrige stjaalne Ting, som de havde i forskellige Hiemmer, som alt derefter blev tilbageleveret den Bestjaalne, nemlig det benævnte stjaalne Kjød, 1 Dall med omtrent 1 Vog 1 Mrk. Smør i, en liden Kop eller Æske, hvori 6 Mrk. Smør, hvoraf de 4re Anklagede tilstoed at have Spist noget, som Deponenten forment var henimod Halvedeelen eller noget over 1/3 Deel, af hvad som Koppen indeholdt, da den blev stjaalet, videre, 1 Skindsæk; 11 Rever Uld; 3 Fruentimmer-Skjørter; 1 Skuffe med endeel Talglys i, som skulle være 32 stykker i alt, da samme blev stjaalet; hvoraf de anklagede tilstod at have opbrændt 3 stykker; 1 Sauvskind med hviid Uld paa; 2

halvtønder med Rugkorn i, samt desuden 1 pd. 4 Mrk. Do i Sæk; Videre forefandtes ikke, eller blev udleveret til Deponenten og Peder Mathiassen af de Anklagede, som nægtede at have stjaalet noget Brystdug-Emne, eller andre Ting, foruden de her anførte hos benævnte Ingbrigt Christensen; dog sagde Deponenten, tilstod Brødrene Hans og Peder Johnssønner, at de ved Deelingen af det stjaalne Ruug-Korn, havde paa deres lod af den Slump som blev stjaalet, uden for hvad som indeholdtes i halvtønderne:/hvilket var det Korn der blev taget af ombenævnte Tøndetræe hos den Bestjaalne:/deraf erholdt tilsammen 1 pd. og de 2de andre Medskyldige, nemlig: Jørgen Kjærgaard og Johannes Bakmand, ligeledes 1 pd., som disse ogsaa tilstod, samt at bemeldte Hans og Peder Johnssønner bekiendte at have af deres lod, benævnte 1 pd. Malet og Forbrugt omtrent 20 Mrk., og saaledes har den Bestjaalne Ingbrigt Christensen ikke faaet tilbage, alt det stjaalne Ruug Korn, hvoraf foruden de som meldt forbrugte 20 Mrk., Deponenten tillige formeenende, at de skyldige have, den Nat da Tyveriet skeedte, spildt endeel i Fjæren paa Mortenhals, da der fandtes Ruug Korn hist og her Nedfaldet, saavel som ved Huusene, hvor Indbruddet var skeedt.

I andledning af Deponentens sidste Forklaring, som er ganske Overensstemmende med den Bestjaalne Ingbrigt Christensens før gjorte Forklaring, om tilbage Erholdelsen af de stjaalne Ting, blev af denne paa Tilspørgsel herom ydermere Forklaret: at han vel foruden ommeldte 2de Halv tønder med Rug-Korn i, tillige blev tilbageleveret en slump Do. i en Sæk, som skulle være de angivede 1 pd. 4 mrk., men at dette alt tilsammenslaaet befandtes ikke at udgjøre mere end netop 1 Tønde, og saaledes har han, som før sagt, ei erholdet tilbage mere end den Tønde af det mistede Ruug-Korn.

Deponenten kunde ikke sige, om de anklagede Personer alle vare Fattige Folk eller ikke, da han ikke saameget kiendte til deres Kaar og Forfatning, at han herom kunde afgive nogen bestemt forklaring.

Det andet opgivne Vidne sagde Deponenten, er for Tiden ikke her tilstæde, men er hjemme paa Gaarden Sand, i Mallangen, hvis Forklaring altsaa ei nu denne Sinde kan erholdes.

Videre blev Deponenten ikke tilspurgt og derfor efterat hans afgivne Forklaring for ham var Oplæst og for rigtig af ham vedtaget, afskediget.

Den bestjaalne havde paa Tilspørgsel, ikke videre at lade tilspørge de Anklagede om, ei heller det afhørte Vidne, og da saaledes ikke videre ved Forhøret var at foretage, siden det fraværende og endnu ei afhørte Vidne, Peter Mathiassen, Sand, ikke er tilstæde og hvis Vidnes byrd altsaa ikke nu kan modtages, og da det ville medtage lang Tid, samt foraarsage unødvendige Omkostninger om han skulle blive Indkaldet til Vidnes byrds Aflæggelse, og forhøret derefter udsættes, troede Sorenskriveren sig beføyet til, hermed at slutte dette Forhør for samme beskrevet at tilstille Amtet til forventende Ordre til actions anlæg mod Forbryderne, da Sagen ved de Anklagedes egen tilstaaelse og Bekiendelse, samt det ene afhørte Vidnes Forklaring, som alle eenstemmig synes saavidt oplyste, at det ikke kan

være nogen Tvivl om at Forbrydelsen virkelig er forøvet og begaaet af de benævnte Anklagede, og vil Vidnet Peder Mathiassen blive at indstævne og hans Forklaring modtaget ved Hovedsagens behandling i sin Tid.

De benævnte 4re Tyvsdeliquentere blev af Sorenskriveren afsendte til Hr. Foged Thams til foranstaltning af deres Fængslig Bevogtning indtil videre, om han samme skulle ansee nødvendig; alt i Følge et desangaaende Fogden tilskrevet Brev fra Sorenskriveren, af Dags dato, saalydende: #.

Hvorefter Forhøret, paa fremførte Grunde, blev sluttet.

Saaledes passeret, vedgaaer J.H. Aas.

Som Vitterligs Vidner, John Erichsen, Kein?, Henrich Nilsen, ibd.
Begge med paaholden Pen.

Kilde:

Senjen og Tromsø Sorenskriveri Ekstraretsprotokoll
No. 14, 1807-1820, side 61 a - 64 b.

Transkribert Lenvik Museum 1990.
Kåre Rauø og Dag A. Larsen